

► Na vijftig liedjes is de koek nog lang niet op bij 76-jarige Nieuwleusenaar

Luuks Nijsingh bezingt zijn eigen stukje niemandsland

Het gebied langs de Reest, dat is de grote inspiratiebron van Luuks Nijsingh uit Nieuwleusen, 76 jaren jong en schrijver van tientallen liedjes.

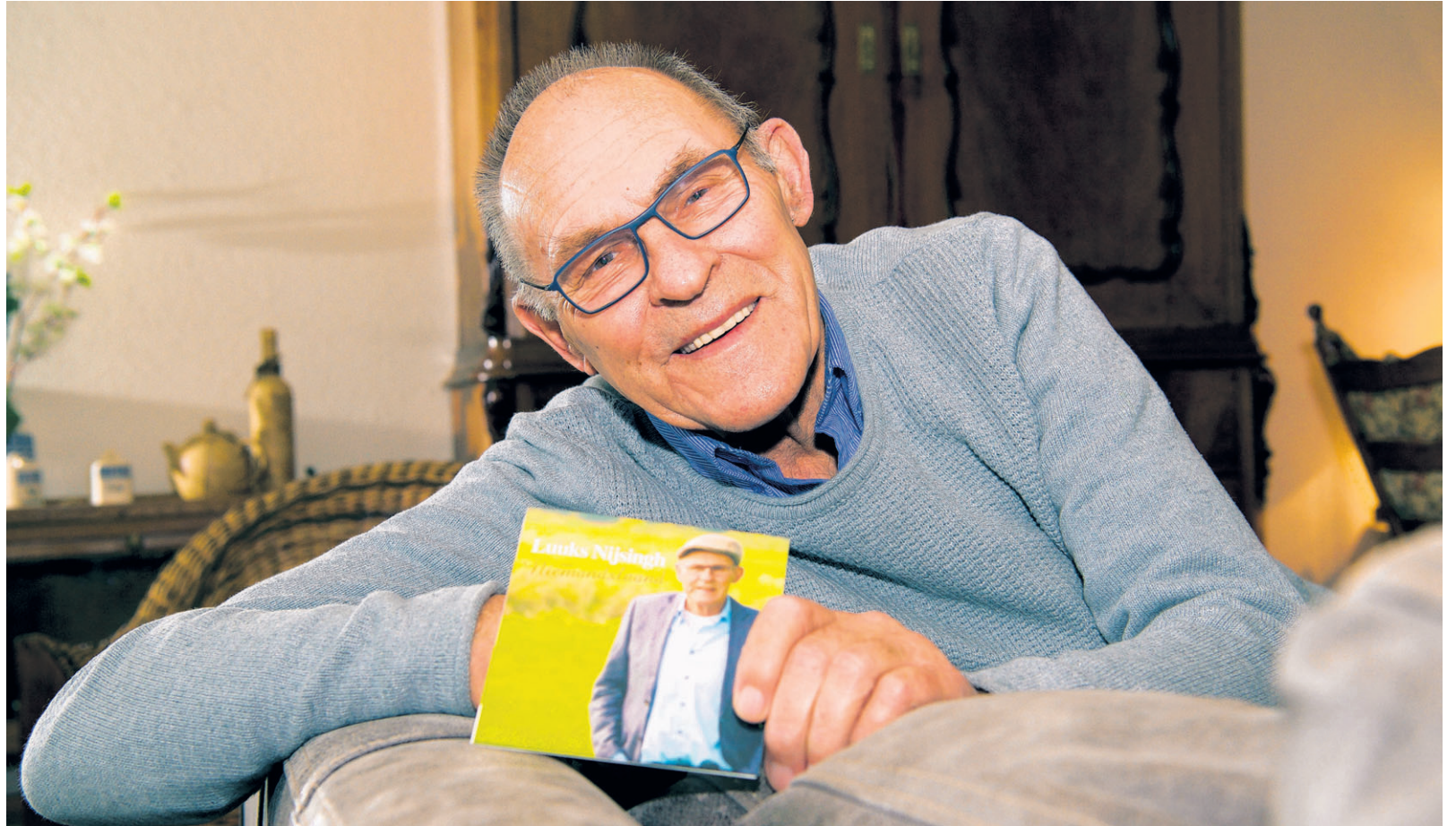
Jongste productie: 'Niemandslaand', een lied over zijn geboortegrond het Westerhuizingerveld. 'Dat hoort eigenlijk nergens bij'

Erwin Dijk
Nieuwleusen

Het is de hemel op aarde. Het is het paradijs.

Zelden zal iemand zijn geboortegrond met zoveel bewondering en genegenheid hebben bezongen als streekzanger Luuks Nijsingh in zijn nieuwe single 'Niemandslaand'. Hij mag dan sinds vijf jaar in een fraai appartement aan de Burg. Backxlaan in Nieuwleusen wonen, zijn hart ligt langs de Reest. „De natuur is er mooi en het is een prachtig landbouwgebied, maar ik heb er natuurlijk ook heel veel gevoel bij.”

In de videoclip van 'Niemandslaand' verschijnt Nijsingh op fraaie plekjes als De Bloemberg en de Pieperij in de buurt van de Reest, het liedje gaat specifiek over het Westerhuizingerveld. Dat buurtschap ligt een paar kilometer verder van de Reest. „Daar ben ik geboren en ik heb er ruim zeventig jaar lang gewoond. De

▲ Luuks Nijsingh presenteert zijn jongste nummer: 'Niemandslaand'. „Zingen is mijn lust en mijn leven.” FOTO FFU PRESS AGENCY

rijkdom zat bij de boeren op de vruchtbare grond langs de Reest, maar 'het veld' was voornamelijk heide. De boeren daar moesten keihard werken om de kop boven water te houden. Maar we waren niet zielig hoor!”

Boerderij

Decennialang bestierde Nijsingh samen met zijn vrouw een boerderij in het gebied tussen Staphorst, IJhorst en Oud Avereest. „Het Westerhuizingerveld hoort eigenlijk nergens bij. Niet bij Drenthe, niet bij Salland en niet bij de Kop van Overijssel. Het is echt een stukje niemandsland. Vrijgevochten en eigenwijs. Dat zing ik dus ook.”

Ruim een kwart eeuw geleden zette Nijsingh zijn eerste schreden op het pad van zijn zangcarrière. Waar hij aanvankelijk revues schreef voor de Rijkslandbouwvoorlichtingsdienst en de gemeente Avereest, ging hij van lieverlee mee op pad met een pianist uit de buurtschap De Pieperij en

Ik vind het leuk om mensen te vermaken en daar ga ik mee door zolang het kan

—Luuks Nijsingh

diens dameskoor uit Fort.

Met 'Je t'aime oe zo' kwam in 1992 zijn eerste liedje uit, gevolgd door een hele reeks andere meezingers. „Inmiddels heb ik ongeveer vijftig liedjes geschreven, voornamelijk over deze streek en de romantiek. Ik treed regelmatig op bij onder meer vrouwenverenigingen, verzorgingstehuizen en historische verenigingen. Dat doe ik samen met Diny Bijker uit de Vinkenbuurt. Zij speelt op het keyboard en de accordeon, terwijl haar man Jan voor het geluid zorgt.”

'Niemandslaand' is koud uitgebracht, of Luuks heeft al twee volgende producties in petto: halverwege deze maand brengt hij 'Jon-

ge, goa niet vut' en 'Jan van de Stouwe' uit.

Clip

De 76-jarige zanger uit Nieuwleusen pakt de afstandsbediening van de televisie en zet het beeldscherm aan. 'Jan van de Stouwe, Jan met zien peerd', klinkt er even later vrolijk uit de speakers, terwijl we het gezicht van Nijsingh op het scherm zien. „Zingen is mijn lust en mijn leven. Ik vind het leuk om mensen te vermaken en daar ga ik mee door zolang het kan.”

■ **VIDEO:** De clip van 'Niemandslaand' is te zien op www.destentor.nl

Onderdak voor ex-bajesklanten laat nog zeker een jaar op zich wachten

Het duurt nog minimaal een jaar voordat het project Skejby, waarbij ex-gedetineerden en studenten onder één dak wonen, in Zwolle van de grond komt.

Janske Mollen
Zwolle

Initiatiefnemer Job Boersma meldt vertraging in de realisatie van het project Skejby. „De gemeente moet met een geschikte locatie komen. Die locatie moet de woningbouwcorporatie ook aanstaan en dan moeten we nog met de buurt communiceren. Die willen we goed informeren

over de opzet en de beoogde doelgroep, zodat het geen heksenjacht wordt.”

Als vrijwilliger bij het re-integratiecentrum van de Penitentiaire Inrichting (PI) in Zwolle ervaart hij wekelijks hoe lastig gedetineerden het vinden om een plek te vinden in de maatschappij.

Samenwonen met studenten is een positieve bijdrage denkt Boersma, die het idee oppikte in Denemarken. Daar bestaat Pension Skejby al twintig jaar.

Boersma is positief gestemd over de voortgang. „We hebben vrij snel de juiste partners aan tafel gekregen en de neuzen wijzen

ook nog eens allemaal dezelfde kant op. Het is voor 99,99 procent zeker dat het er komt.”

Hoe snel het project realiteit wordt, ligt ook aan wat voor type bouw wordt toegepast, zegt Boersma. „Als we kiezen voor 'tiny housing' kan het sneller klaar zijn dan wanneer het een meer definitieve vorm moet krijgen. Dat duurt gewoon langer.”

Over animo heeft hij niet te klagen. „Als het daarvan afhankelijk was, konden we wel drie van zulke complexen bouwen.” Ook andere gemeenten hebben interesse getoond, 'ook met het oog op het huisvesten van vluchtelingen'.

DKB moet verhuizing tribune zelf betalen

Cor van Dalen
De Krim

Voetbalvereniging DKB'44 uit De Krim moet zelf maar zien dat ze voldoende geld bij elkaar krijgt om de tribune te verplaatsen. Die staat langs het oude hoofdveld. Nu het eerste elftal speelt op het nieuwe kunstgrasveld aan de andere zijde van de Horstra's Wijk, wil de club graag de tribune naar dat deel van het sportpark verplaatsen. De kosten bedragen 17.400 euro en DKB had bij de gemeente aangeklopt voor een tegemoetkoming in de kosten.

In het gemeentehuis is op dat

verzoek gereageerd met een negatief antwoord. Volgens het college van burgemeester en wethouders hebben in het verleden andere verenigingen, zoals HHC Hardenberg en SVV'56 uit Sibculo, ook geen subsidie gekregen voor het bouwen of verbouwen van hun tribune. Dat dergelijke verzoeken worden afgewezen heeft een reden: de gemeente ziet een tribune als bron van inkomsten. „Bouwactiviteiten kunnen dus worden bekostigd door verhuur of verkoop van vaste zitplaatsen”, luidt de argumentatie om daarom het verzoek van de voetbalclub uit De Krim af te wijzen.